

[Ministeren for handel, industri og søfart.] eller langsigtige dispositioner, har man ikke ment at kunne fastslå princippet som hovedregel, men har, forsåvidt angår den enkeltes prisberegning, stillet denne frit med hensyn til anvendelsen af kostprisprincippet eller genanskaffelsesprisprincippet. Ved fastsættelse af maksimalpriser har man foreslået det overladt til priskontrolrådet under hensyn til branchens forhold og prisudviklingen på den enkelte vare at bestemme, hvorvidt kostprisprincippet eller genanskaffelsesprisprincippet skal lægges til grund ved prisfastsættelsen. Priskontrolrådets afgørelse vil på sædvanlig måde blive truffet efter forhandling med de interesserede erhvervsorganisationer. Jeg har haft nogen betænkelighed ved, at det således skulle overlades frit til de erhvervsdrivende at bestemme, hvorvidt de vil anvende kostprisprincippet eller genanskaffelsesprisprincippet, men har dog ment at kunne følge kommissionens indstilling, idet der er lagt vægt på, at kommissionens forslag betragtes som en helhed.

Spørgsmålet om indrømmelse af adgang til afskrivning på maskiner, varelager m. v. har været gjort til genstand for drøftelse i kommissionen, idet man fra forskellig side havde ønsket, at de af skattevæsenet godkendte regler for afskrivning også blev gjort anvendelige på det her omhandlede område. På den korte tid, kommissionen har haft til sit arbejde, har kommissionen dog ikke kunnet nå at tage endelig stilling til, hvorvidt de skattemæssige afskrivningsregler kan bringes i anvendelse indenfor prislovens område, men man har dog ment allerede på nuværende tidspunkt at måtte udtale, at der ved priskontrolrådets fastsættelse af maksimalpriser m. v. skal gives adgang til rimelige afskrivninger. Dette forslag kan jeg tiltræde, idet jeg — ligesom kommissionen — fremhæver, at det herved forudsættes, at der ikke af denne grund skulle blive tale om forhøjelse af gældende maksimalpriser.

Af ændringsforslagene skal jeg endvidere nævne, at den i prislovens § 16 omhandlede registreringstidende ændres til en pristidende, hvori foruden registreringer priskontrolrådets afgørelser og handelsministeriets afgørelser i ankesager vil kunne offentliggøres. Ikke mindst i den periode, i hvilken vi befinder os, er det af betydning at give offentligheden indblik i de afgørelser, der træffes på det prismæssige område, og at videre kredse orienteres om de overvejelser og synspunkter, der danner baggrund for de afgørelser, der træffes.

Vedrørende spørgsmålet om lovens gyldighedstid kan jeg tiltræde kommissionens forslag om en forlængelse indtil den 15. november d. å., således at prisloven udløber samtidig med den nugældende vareforsyningslov, for at man i forbindelse med kommissionens undersøgelser vedrørende de afviklingsmuligheder, der måtte være for vareforsyningsloven og de i henhold til denne truffne foranstaltninger også kan tage endelig stilling til spørgsmålet om afviklingsmulighederne for prisloven.

Den nedsatte kommission har rummet repræsentanter for industri, håndværk, engroshandel i København og provinsen, detailhandel, andelsselskaberne, kooperationen og forbrugerne samt nationaløkonomisk sagkundskab og har således haft et meget bredt grundlag. Kun et af kommissionens medlemmer — repræsentanten for Grosserer-Societetets Komité — har ikke kunnet give sin tilslutning til kommissionens forslag, men iøvrigt har der været enighed mellem kommissionens medlemmer om forslaget. Jeg synes, man må hilse det med glæde, at det er lykkedes på så bred en basis at opnå tilslutning til det forslag, der nu er forelagt rigsdagen, og må mene, at vi hermed har et særdeles værdifuldt materiale for de drøftelser, der skal føres om prisloven her i det høje ting.

Jeg skal sluttelig fremhæve, at kommissionens betænkning har været forelagt priskontrolrådet, og at dette i en skrivelse af 2. marts, der er optrykt som bilag 2 til lovforslaget, har meddelt, at rådet — bortset fra Grosserer-Societetets Komité's repræsentant — kan tilslutte sig det i kommissionsbetænkningen fremsatte forslag om ændring i lov om priser m. v.

Med disse bemærkninger tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til en velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere tillader jeg mig at forelægge forslag til lov om forlængelse af lov nr. 120 af 13. marts 1943 om ekstraordinære foranstaltninger vedrørende skibsfarten.

Jeg har forelagt spørgsmålet om nødvendigheden af at fortsætte denne ekstraordinære lovgivning for fragtnævnet, der i den som bilag til lovforslaget optrykte erklæring af 28. januar d. å. som sin mening har udtalt, at nævnet bør opretholdes. Nævnet har særlig fremhævet, at det under hensyn til den usikkerhed, der består med hensyn til de internationale forhold, vil være hensigtsmæssigt, at fragtnævnet endnu består i nogen tid for at være rede til at varetage de opgaver, som en kommende